

بازیگر همه فن حریف

نقش «قدرت» دوست «سید» را بازی می کند که در ظاهر پس از سرقتی مسلحانه به خانه دوستش پناه می آورد. اما ساواک، این فیلم را سیاسی می داند و آشکارا در ساخت فیلم مداخله می کند! از آن جا که این فیلم نیز اقتباسی از یکی از نمایشنامه های دولت آبادی، با نام «تنگنا» بود، بحث و جدل دولت آبادی و کیمیایی باز هم به اوج خود می رسد. دولت آبادی که برای نوشتن این نمایشنامه در زندان ساواک به سر می برد، پس از آزادی متوجه می شود، نمایشنامه اش بدل به فیلمنامه شده و نمایش به «گوزن ها» تغییر یافته است! همین کافی بود تا خشم آقای نویسنده بر لگجسته شود. بازی خوب قریبیان، در گوزن ها البته زیر سایه سنگین نقش آفرینی ستونی بهروز وثوقی، در جان بخشی به شخصیت «سید» قرار گرفت. به یقین مخاطبان عمده فیلم بیش از آن که با هنرمندی بازیگران «گوزن ها» ارتباط برقرار کنند، شیفته نقش آفرینی تیپیک و صلابت اتر جره وثوقی، در این فیلم می شدند. فرامرز قریبیان از آن دسته بازیگرانی است که پس از پیروزی انقلاب اسلامی نیز در ایران مانده و برخلاف طیف عمده ای از هنرمندان که در سه مقطع، پیش، همزمان و پس از انقلاب جلائی وطن کردند، قریبیان، به اتفاق طیفی از هنرمندان که بیشتر هنر پیشگان تئاتر بودند تا سینما در ایران ماند و به فعالیت های هنری خود ادامه داد. سال ۱۳۶۰ او در فیلم «بازرس ویژه» به کارگردانی منصور تهرانی، که فیلمی از سینمای انقلاب محسوب می شد، به اتفاق داود رشیدی و کاظم افرندی، به نقش آفرینی پرداخت و این سرآغازی بر حضور قریبیان در فیلم های حوزه انقلاب اسلامی و دفاع مقدس بود. یک سال بعد او در فیلمی آیینی - مناسبتی با نام «سفیر» در نقش «قیس بن مسهر» فرستاده امام حسین (ع) به کوفه را ایفا کرد. سفیر، نیز یکی از فیلم های ابتدایی ژانر سینمای آیینی، پس از انقلاب بود. «سناتور» نیز دیگر فیلم حوزه انقلاب بود که با هنرمندی قریبیان سال ۱۳۶۲، بر پرده تهرانی جان گرفت. «استوار حق گو» ژانر ماجراجویی است که با وجود تئانی ژانر مری با فاجاچ چیان، با آن ها هم داستان نمی شود و زمانی که «علی حقیقت» (با نقش آفرینی بیژن لکنجانی) را دستگیر می کند، پی به بی گناهی او می برد و با همکاری این جوان دست به مبارزه با مافیای مخوف مواد مخدر که سناتور درباری در راس هرم آن قرار دارد می برد. اوایل دهه ۱۳۶۰ و در بحبوحه جنگ تحمیلی عراق علیه ایران، گرایش برخی سینماگران جنگی به ساخت فیلم هایی با محوریت حضور ارتش در جنگ بیش از دیگر دهه ها بود. فیلم «پایگاه جهنمی» در ۱۳۶۳ نیز از این دست آثار به شمار می آمد که بر اساس ماجرای واقعی، عملیات تیمی چهار نفره از کملندوهای موسوم به کلاه سبز در ارتش ایران را روایت می کرد. قریبیان سه سال پس از ساخت این فیلم در فیلم «ملنگار» «کلی ملنگار» نیز به ایفای نقش پرداخت تا خود را به عنوان بازیگری برجسته در فیلم های جنگی معرفی کند. او همان سال در فیلم «رن» هم به نقش آفرینی پرداخت تا همزمان در ایفای نقش های انقلابی هم هنر پیشه قلبی محسوب شود. قریبیان، که تا دهه ۶۰ به عنوان بازیگر فیلم های اکشن و جنگی شناخته می شد در ۱۳۷۰ همراه علیرضا خمسه، در فیلم کمدی «دونفر ونصفی» نیز حضور موفقی داشت. «تجارت» در سال ۱۳۷۳ باعث شد او در ژانر «بهاجرت» هم دستی بر آتش داشته باشد. این بازیگر موفقی ژانرهای مختلف سال ۱۳۹۸ در فیلم «خروج» نیز حضور یافت تا در نخستین فیلم سینمای ایران که به صورت آنلاین پخش شد نیز سهمی داشته باشد. بدون شک فرامرز قریبیان، از معدود بازیگرانی است که در دنیای سینما، در هر ژانری به ایفای نقش های موفقی می برد.

پنجمین سموات - بیست و هفتمین روز آبان ۱۳۲۰ را زادروز خود می داند. روزی که با بر گذشتن به تاریخ میلادی، مصادف با ۱۵ نوامبر ۱۷۹۳، تاریخی که کاخ لور، در پاریس پس از انقلاب کبیر فرانس و سرنگونی نظام سلطنتی این کشور بدل به موزه لورور شد. روزی که به سال ۱۳۱۵ خورشیدی، مصادف با زادروز تولد زنده نام طاهر صفارزاده، مترجم برجسته قرآن کریم و شاعر، نویسنده و پژوهشگر نام دار معاصر ایران است. ضمن اینکه در چنین روزی مصادف با هفدهم محرم ۸۹۸ قمری، عبدالرحمن جامی، شاعر شهیر سده نهم هجری قمری ملقب به خاتم الشعرا، چشم از جهان فرو بست. فرامرز قریبیان، بازیگر تولد، برجسته و کهنه کار سینمای ایران نیز، ۸۱ سال پیش در چنین روزی در خیابان ری تهران و در کوچه معروف آبشار واقع در این خیابان به دنیا آمد. اگر چه گفته می شود اصلی تفرشی دارد. سال ۱۳۲۷ مسعود کیمیایی به صرافت ساخت نخستین فیلمش با عنوان «بیگانه بیا» افتاد و قرعه فال برای بازی در نقش «رزو» به نام قریبیان اصابت کرد. جولی تر که ای و خوش قد و بالا که در جمع ستاره های سینمای ایران در اواخر دهه ۴۰ اسم و رسمی نداشت، حضور او در این فیلم و کنار بهروز وثوقی، سوپر استار وقت سینمای ایران، فرصتی مغتنم برای قریبیان، ستاره غربی آن روزگار میبامی کرد. اما تهیه کننده «بیگانه بیا» زیر بار این موضوع نمی رفت! تلاش کیمیایی هم برای قرار دادن قریبیان، در فیلمش بیهوده نبود! دست آخر کیمیایی برای آن که قریبیان را در جمع عوامل تولید فیلم حفظ کند، او را به سمت دستیار کارگردان منصوب کرد. فرامرز قریبیان درباره ماجراهای فیلم «بیگانه بیا» می گوید: «من اعتقاد داشتم که او (مسعود کیمیایی) کارگردان خوبی خواهد شد و او هم ایمان داشت که من بازیگر خوبی می شوم. «بیگانه بیا» نخستین کار کیمیایی بود که تهیه کننده اش اجازه بازی به من را در آن ندادند؛ چون معتقد بود که باید از ستاره ها استفاده کرد. به خاطر همین بهروز وثوقی که آن زمان ستاره بود در این فیلم بازی کرد و من در آن فیلم دستیار کارگردان بودم. اگر چه به نوعی غرور قریبیان، در این برهه شکسته شده بود، اما او ناامید نشد و سرسختانه به تلاش خود ادامه داد تا ۵ سال بعد و در ۱۳۵۲ که با هم مسعود کیمیایی بود که به قریبیان برای نقش آفرینی در فیلم دیگری پیشنهاد همکاری داد. فیلم سینمایی «حاک» که اقتباسی از داستان بلند «آوسنه بلا سبحان» به قلم محمود دولت آبادی، محسوب می شد، به دومین مجال نقش آفرینی این هنرمند کهنه کار کشورمان بدل شد. (آوسنه در گویش های سوزاری و نیشابوری در معنای افسانه به کار می رود و این داستان در واقع افسانه بابا سبحان نام دارد) قریبیان، این بار باراکراکتر «مسیب» نقش مکمل بهروز وثوقی، را که به شخصیت «صلح» جان می بخشید، ایفا می کند و همین نقش مکمل، کمک شایانی به او کرد. از آن جا که چند دهه پیش هنوز بر دشت آزاد، به درستی در سینمای ایران و حتی جهان تعریف نشده بود، دولت آبادی، تغییراتی را که کیمیایی در داستانش داده بود، برتافت! و ۱۷ شهریور ۱۳۵۲ در روزنامه کیهان یادداشتی به قلم محمود دولت آبادی منتشر شد که در واقع نامه گلایه آمیز او به کیمیایی، محسوب می شد. صدای زنده نام جلال مقلمی که دیپلوری نقش مسیب را بر عهده داشت، این شخصیت را دوست داشتنی تر کرده بود و تملناچی تا خواسته هنگام مرگ پر دسیسه «مسیب» با بیهوشی یعنی «شوکت» (با بازی زنده نام فرزانه تاییدی) همدردی می کند. یک سال بعد پس از بازی در فیلم «صلوات ظهر» ساخته سعید مطلبی، قریبیان، در فیلم بی بدیل «گوزن ها» بار دیگر کنار بهروز وثوقی، به ایفای نقش می برد. او در این فیلم ماندگار

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری وصف صبا
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفيعی

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران خیابان آیت الله معنی کوچه خجسته منش پلاک ۵
تلفن: ۶۰۲۲۲۲۲۲ ۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۸۲۴۲۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستره روز

المان های موفقیت «سفیر»

فرامرز قریبیان بازیگری توانا در ژانرهای سینمایی گوناگون است و به یقین او یکی از ستاره ها و عناصر موفق فیلم های ژانر تاریخی - انقلابی محسوب می شود. اما حضور او در فیلم «سفیر» می تواند از جهاتی در کارنامه حرفه ای اش نقطه عطف باشد. فیلمی که بر ششی از زندگی قیس بن مصهر صیداوی فرستاده اباعبدالله (ع) به کوفه و بصره را روایت می کند فریزر صالح در نخستین ساخته سینمایی بلند خود با نگاهی تکنیکی، اثری شایان توجه در سینمای آیینی ایران خلق می کند. البته این تکنیک حاصل سال ها حضور او در خارج از کشور بود. فیلم با شیوه داستان گویی متداول در سینمای غرب، یا همان تعلیق که در ادبیات داستانی ایران بیشتر از آن نام برده می شود ساخته شده و بازی فرامرز قریبیان، در آن نقطه قوت مهمی به شمار می آید. او در سکانس خطابه گویی اش در مسجد کوفه، پیام تارا الله (ع) را به نحو احسن به مخاطب فیلم سفیر ارائه می کند. فیلم در پرداخت صحنه های رزمی هم موفق عمل می کند که می توان در این زمینه به سکانس تعقیب و گریز مأموران و قیس در بیابان و قطع شدن سر مأمور حکومتی به دست قیس اشاره کرد. قریبیان، در این سکانس تولست با مهارت های رزمی و هوشیاری قیس در نبرد تن به تن را به زیبایی اجرا کند. درست این جاست که صلح، برای انتخاب فرامرز قریبیان، نمره قبولی می گیرد. بازیگری که سال ها حضورش در فیلم های اکشن و جنگی او را برای رویارویی با این موقعیت و نقش آفرینی موفق در سکانس های رزمی توانمند با تعقیب و گریز، مهیا ساخته است. در ادامه و پس از دستگیری قیس، خونسردی قریبیان بود که به او در نقش آفرینی بهینه کمک شایانی کرد. فاکتوری که همواره یکی از ویژگی های بارز این هنر پیشه توانا بوده است. به یقین هیچکس مانند قریبیان نمی توانست از پس این نقش مهم تاریخی بر آید.

شما معتبر هستید شماره معتبر بخرید

فروش ویژه شماره های خاص اعتباری و دائمی تا ۴۰٪ تخفیف

از طریق shop.mci.ir و تمامی مراکز فروش و خدمات همراه اول

www.mci.ir